שאין בה סמיכה. כמו במטות או בקתדראות יש סמיכה בספסלין וכסאות אין סמיכה: אין מרביעין עליה לא סום ולא חמור. מספקא ליה אי חוששין לורע האב אי לא הלכך אפי׳ היא בת חמורה נקבה אין מרביעין עליה חמור שמא חוששין לורע האב ונמצא מרביע כלאים.

ורבגן פליגי עליה ואמרי אין חוששין לזרע האב ואם בת סוסיא היא מרביעין עליה סוס ואם בת חמורה היא מרביעין עליה חמור. הכי

אימת בפרק אותו ואת בנו (חולין עט.): **רפאים בל יקומו.** ⁶ מרפה עלמו מדברי תורה: ו**ארץ רפאים הפיל.** וארץ לרפאים תפיל: **מלאסי להם**

שאין בה סמיכה עמידה שיש בה סמיכה

נוחה הימנה וכן אמרו יצחק ושמעון

ואושעיא אמרו דבר אחד הלכה כר' יהודה

בפרדות יודתניא רבי יהודה אומר יפרדה

שתבעה אין מרביעין עליה לא סום ולא

חמור אלא מינה אמר רב נחמן בר יצחק

ל) חולין עט. [תוספתא כלאים פ"א], ב) [סנהדרין

קיא.], ג) [ברכות לד:

מהגה. יהנו לחלמידי חכמים מנכחיהם: העושה פרקמטיא. ממעסק בממון

ת"ח כדי להגיע לידם שכר והם

פנויין לעסוק בתורה ע"י אלו וכתיב

חיים כולכם היום ע"י דיבוקן של

תלמידי חכמים יזכו לחיות: גלוסקחות

וכלי מילת. דרוש פסת בר לשון

פיסת היד שהיא רחבה וחטה רחבה

לא משכחת אלא פת אפויה. וכלי

מילת דרוש פסת לשון כתונת פסים:

שתתתר. לשון תומר דקל: קינן

בלפת. ניקב בו עד שעשה לידתו

בתוכו ואעפ"כ שהלו את המותר

ששים ליטרין: נפשח. נבדל אחד

מהן מן הקלח: והיינו עולים בסולם.

ללקט עליו העליונים: ודם ענב

משתה. מתוך העובה תשתהו ולה תלטרך לדורכו: חומר. כור והוא

שלשים סחין: גרבי. סחה: חין לך

כל אילן סרק. שלא יעשה פרי:

אין בו יין. אין בו ליחלוח בפרי:

סותה. לשון הסתה שהיין מסית את

השכור: רמוז לי בעיניך. ותתרגם

לשון שחוק ומחוך. חוך לי בעינים

שלך וטוב לי מיין כשתראני פנים

להובות ושוחקות: וחחוי לי שיניד.

אף זו לשון שחוק שהשוחק שיניו

נגלין: איפגר. לשון בטול: דלית.

כרם המודל על גבי כלונסות.

טריליח״ה בלע״ז: הוה עבדה טפי.

שהרי ראית שבכל יום היין מתמעט

מן האשכולות וזהו עונש הבטול:

וֹהויא

נר מצוה

עד א מיי׳ פ״ט מהלי כלאים הלי ד סמג לאוין רפא טוש״ע י״ד :סימן רלו סעיף ו וט

תורה אור השלם 1. מֵתִים בַּל יִחִיוּ רְפָאִים ַבָּל יָקמוּ לְכֵן פְּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד כָּל וַהְאַבֵּד כָּל ישעיה כו יד . יחיו מתיך נבלתי עפר כי טל אורת טלף וְאָרֶץ רְפָּאִים תּפּיל:

3. וִאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אַלהַיכֶּם תַּיִּים בָּלְכֶּם הַיּוֹם: דברים ד ד הַיּוֹם: נְיִי אָלְהֶיךְ אַשׁ אַכְלָה הוּא אַל קַנְּא: דברים ד כד דברים ד כד ג לְאַהַבָּה אָת יִיָּ אֱלֹהֶיף.

לשמע בּקלו וּלְדָבְקָה בּוּ בִּי הוּא חַיֶּירְ וְאֹרֶךְ יָמֶירְ בִּי הוּא חַיֶּירְ וְאֹרֶךְ יָמֶירְ לשבת על האדמה אשר נִשְׁבֶּע יִיְּ לַאֲבֹׁתֶּיף לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַצְקֹב לָתַת לָהֶם: דברים ל כ 6. יְהִי פִּסַת בַּר בָּאָרֶץ בלבנון פריו ויציצו מעיר

יָב יָאָנֶן ץ. תהלים עב טז וְגַנּוֹתִי אֶל הָעִיר הַזֹאת לְהוֹשִׁיעָה לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דְּוִד עַבְדִּי: מלכים ב יט לד

8. חֶמְאַת בְּקָר וַחֲלֵב צאן עם חֵלֶב בָּרִים וְאֵילִים בְּנֵי בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם

עַבְב וּנִשְּוּנֵּוֹ וְוְבֶּוּ : דברים לב יד 9. אֹסְרִי לַנָּפֶּן עִירוֹ וְלַשַּׁרַקְה בָּנִי אֲתֹנוֹ בִּבֵּס בַּיִין לְבָשׁוֹ וּבְדֵם עֵנָבִים רראשים מנז יא ולבן שנים מחלב:

בלבושיהן. משמע בלבושיהן שנקברו דהיינו תכריכין אבל בירושלמי דהנושא אמר רבי לבניו מעטו בתכריכין שעתידין לדיקים שיעמדו בלבושיהן משמע מעטו בתכריכין שעתידין לדיקים שלא יעמדו בתכריכין אלא ° בלבושיהן

יצחק זה רבי יצחק נפחא שמעון זה ר"ש בן פזי ואמרי לה ר"ל אושעיא זה רבי אושעיא ברבי אמר ר' אלעזר עמי הארצות אינן חיים שנאמר ימתים בל יחיו וגו' תניא גמי הכי מתים בל יחיו יכול לכל ת"ל רפאים בל יקומו במרפה עצמו מדברי תורה הכתוב מדבר א"ל ר' יוחנן ילא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי ההוא במרפה עצמו לעבודת כוכבים הוא דכתיב א"ל מְקרא אחר אני דורש דכתיב 2כי מל אורות מליך וארץ רפאים תפיל כל המשתמש באור תורה אור תורה מחייהו וכל שאין משתמש באור תורה אין אור תורה מחייהו כיון דחזייה דקמצמער א"ל רבי מצאתי להן תקנה מן התורה יואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום וכי אפשר בשכינה והכתיב יכי ה' אלהיך אש אוכלה אלא כל המשיא בתו לתלמיד חכם והעושה יפרקמטיא לתלמידי חכמים יוהמהגה תלמידי חכמים מנכסיו מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה כיוצא בדבר אתה אומר לאהבה את ה' אלהיך ולדבקה בו וכי אפשר לאדם לְידבק בשכינה אלא כל המְשיא בתו לתלמיד חכם והעושה פרקמטיא לתלמידי חכמים והמהגה תלמידי חכמים מנכסיו מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה א"ר חייא בר יוםף עתידין צדיקים שמבצבצין ועולין בירושלים שנאמר יוציצו מעיר כעשב הארץ ואין עיר אלא ירושלים שנאמר יוגנותי אל העיר הזאת וא"ר חייא בר יוסף עתידים צדיקים שיעמדו במלבושיהן ייק"ו מחמה מה יחמה שנקברה ערומה יוצאה בכמה לבושין צדיקים שנקברו בלבושיהן על אחת כמה וֹכמה וא"ר חייא בר יוסף "עתידה א"י שתוציא גלוסקאות וכלי מילת שנאמר יהי פסת בר בארץ ת"ר יהי פסת בר בארץ בראש הרים אמרו עתידה

קדמתי בנשף. קודם עמוד השחר: חמה שתתמר כדקל ועולה בראש הרים ושמא תאמר יש צער לקוצרה תלמוד לומר יירעש כלבנון פריו הקב"ה מביא רוח מבית גנזיו ומנשבה עליה ומשרה את סלתה ואדם יוצא לשדה ומביא מלא פיסת ידו וִממנה פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו יעם חלב כליות חמה אמרו עתידה חמה שתהא כשתי כליות של שור הגדול ואל תתמה שהרי שועל קינן בלפת ושקלוהו ומצאו בו ששים ליטרין בליטרא של צפורי תניא אמר יוסף מעשה בשיחין באחד שהניח לו אביו שלשה בדי חרְדל ונפְשׁח אָחד מהן ונמצאו בו תשעה קבִין חרדל ועציו סיככו בו סוכת יוצרין: אמר ר"ש בן וא תחליפא קלח של כרוב הניח לנו אבא והיינו עולים ויורדים בו בסולם יודם ענב תשתה חמר אמרו לא כעולם הזה העולם הבא מביא מביא ולדרוך העולם הבא מביא ענבה אחת בקרון או בספינה ומניחה בזוית ביתו ומספק הימנה כפטוס גדול ועציו מסיקין תחת התבשיל ואין לך כל ענבה וענבה שאין בה שלשים גרבי יין שנא' ודם ענב תשתה חמר אל תקרי חמר אלא חומר כי אתא רב דימי אמר מאי דכתיב יאוסרי לגפן עירה אין לך כל גפן וגפן שבא"י שאין צריך עיר אחת לבצור יולשורקה בני אתונו אין לך כל אילן סרק שבא"י שאינו מוציא משוי שתי אתונות ושמא תאמר אין בו יין ת"ל יכבס אתונו אין לך כל אילן סרק שבא"י שאינו מוציא משוי שתי אתונות ושמא תאמר אינו מרוה ת"ל סותה ביין לבושו ושמא תאמר אינו אדום ית"ל ודם ענב תשתה חמר ושמא תאמר אינו מרוה ת"ל סותה ושמא תאמר אין בן מעם ת"ל ייחכלילי עינים מיין כל חיך שמועמו אומר לי לי ושמא תאמר לנערים יפה ושמא תאמר לנערים יפה ולזקנים אינו יפה ת"ל ולבן שנים מחלב אל תיקרי לבן שינים אלא לבן שנים יפשטיה דקרא במאי כתיב כי אתא רב דימי אמר אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבונו של עולם רמוז בעיניך דבסים מחמרא ואחוי לי שיניך דבסים מחלבא מסייע ליה לְר' יוחנן דאמר ְר' יוחנן מוב המלבין שינים לחבירו יותר ממשקהו חלב שנאמר ולבן שנים מחלב אל תקרי לבן שינים אלא לבון שינים רב חייא בר אדא מקרי דרדקי דר"ל הוה איפגר תלתא יומי ולא אתא כי אתא א"ל אמאי איפגרת א"ל דלית אחת הניח לי אבא ובצרתי ממנה יום ראשון ג' מאות אשכולות אשכול לגרב יום שני בצרתי ג' מאות אשכולות שתי אשכולות לגרב יום שלישי בצרתי ממנה ג' מאות אשכולות שלש אשכולות לגרב והפקרתי יותר מחציה א"ל אי לאו דאיפגרת הוה עבדא מפי רמי בר יחזקאל איקלע לבני ברק חזנהו להנהו עיזי דקאכלן תותי תאיני וקנטיף דובשא מתאיני וחלבא טייף מנייהו ומיערב בהדי הדדי אמר היינו זבת חלב ודבש א"ר יעקב בן דוםתאי מלוד לאונו שלשה מילין פעם אחת קדמתי בנשף והלכתי עד קרסולי בדבש של תאינים ©אמר ר"ל לדידי חזי לי זבת חלב ודבש של צפורי והוי שיתסר מילין אשיתסר מילין אמר רבה בר בר חנה לדידי חזי לי זבת חלב ודבש של כל ארץ ישראל

סנהדריו לט.ז. ד) ושבת סג. ל:], ו) [ע" מוס׳ חולין קיז:ד"ה חטה], ו) [שבת ל:],ק) [ל"ל ר' יוסי וכ"ל ה) [ל"ל ר' יוסי וכ"ל בע"ין, ע) [ל"ל ח"ל ובדם ענבים ושמא כו' וכ"ה בע"י], י) [עירובין כג: וש"נ], ל) מגילה ו. ע"ש, ל) ושם ע"שן, מ) ול"ל

גליון הש"ם תום' ד"ה בלבושיה ובו' בלבושיהן מחייב ונירוטלמי שם אמר ע ד"ה בלבושיהו ההיא דרבי אחר לא כמו אמרי כמו דבר נש אזיל הוא אחי מבואר דמליגי בזה רבי בלבושיהן שנקברו. ול"ע:

הגהות הגר"א [א] גמ' אר"ש בן תחליפא. ז"ל חלפתא:

לעזי רש"י

. גפן מוגבה על כלונסאות. מוסף רש"י לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי. אין

התב"ה רונה שחהת דו חח ישראל כל כך לכף חובה (סנהדרין קיא.). יהי פיסת משמע גלוסקאות ברה משמע במסקסות שרחבות כמין פס יד ומשמע כלי מילח, כמו כתונת פסיס. בר, כמו (בראשית מב) לשבור בר, ולענין כלי מילת, בר כמו (שה"ש ו) ברה יקי, כמו (שה"ש 1) בנה כחמה (שבת ?:). קלח של כרוב. שכרוב של הלן ישראל היה גדול מלון (ביצה ג:). זבת חלב ודבש. העזים אוכלין תאנים והדבש נוטף מהן והחלב זב מן העזים ונעשים כמין נחל (מגילה 1.). שיתסר מילין. ששה עשר מיל, ד' פרסחות (שם). לדידי חזי לי זבת חלב ודבש של כל ארץ ישראל. ככל מקום שהוח שם ואם באת ללרפו יחד הוי כמבי כובי עד אחרא